

ΕΤΟΣ 68ον

29 Νοεμβρίου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 48 (3522)

Ο ΠΛΟΥΣΙΟΣ ΚΑΙ Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Δέν είναι συχνό τό φαινόμενο ένας πλούσιος νά έχει ύπαρξιακές ανησυχίες. Νά θέλει νά έχει σχέση μέ τόν Θεό. Νά είναι βέβαιος ότι τά αγαθά του δέν έπαρκούν γιά νά δει τή ζωή στήν προοπτική τής αιωνιότητας. Νά συνειδητοποιήσει τή ματαιότητα τών κτημάτων καί τών χρημάτων, από τή στιγμή πού ή φθορά καί ό θάνατος θά άγγιξουν καί τόν ίδιο. Νά μή νικηθεί από τήν εύκολία του «φάγωμεν, πίνωμεν, αύριο γάρ άποθνήσκωμεν». Νά αγαπήσει, έκτός από τό νά χρησιμοποιήσει. Νά νοιαστεί γιά τούς άλλους άληθινά, από τήν καρδιά του, νά πιστέψει ότι ό πλούτος του ύπάρχει γιά νά προσφέρει στους μή έχοντας.

Ή διαφορετικός πλούσιος

Στό Εύαγγέλιο συναντάμε, έκτός από τούς πλούσιους προς άποφυγήν, καί έναν τέτοιο πλούσιο. Ζητά νά κληρονομήσει τήν αιώνια ζωή. "Έχει τηρήσει τίς έντολές του μωσαϊκού νόμου. "Έχει δηλαδή έπιλέξει νά τηρεί τόν λόγο του Θεού, ώστε νά μπορεί νά διεκδικεί τό δικαίωμα στήν κοινωνία μαζί του. Μέσα του διασώζεται ή αίσθηση ότι μέ κάποιον τρόπο πρέπει νά συμφιλιώσει τόν έαυτό του μέ τόν Θεό. Νά μή γίνει ό τρόπος ζωής του έμπόδιο στήν αιωνιότητα. "Όμως δέν είναι βέβαιος. Καί ζητά από τόν Χριστό τήν άλήθεια γιά τήν πνευματική του κατάσταση. Πώς μπορεί νά κληρονομήσει, νά προσθέσει στά αγαθά του δηλαδή, τή Βασιλεία του Θεού. Ή άπάντηση πού λαμβάνει από τόν Χριστό θά τόν λυπήσει. Ή Κύριος του ζητά νά έγκαταλείψει όλα τά αγαθά του. Νά τά πουλήσει καί νά δώσει τά χρήματα στους φτωχούς καί νά τόν ακολουθήσει. Ή πλούσιος δέν μπορούσε νά φανταστεί τή ζωή του χωρίς τά αγαθά. Καί ό Χριστός θά πει στους μαθητές του, γιά νά τά άκούσει καί ό πλούσιος: «Πόσο δύσκολα θά μπούν στή Βασιλεία του Θεού αυτοί πού έχουν τά χρήματα» (Λουκ. 18,24).

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιη΄ 18-27)

Τήρηση τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, πειράζων αὐτόν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τί με λέγεις ἀγαθόν; οὐδείς ἀγαθός, εἰμὴ εἷς, ὁ Θεός. Τὰς ἐντολάς οἶδας· Μὴ μοιχεύσης· μὴ φονεύσης· μὴ κλέψης· μὴ ψευδομαρτυρήσης· τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου. Ὁ δὲ εἶπε· Ταῦτα πάντα ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου. Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Ἔτι ἐν σοὶ λείπει πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον, καὶ διάδος πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο, ἀκολούθει μοι. Ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα, περίλυπος ἐγένετο· ἦν γὰρ πλούσιος σφόδρα. Ἴδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς περίλυπον γενόμενον, εἶπε· πῶς δύσκολός οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες, εἰσελεύσονται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ! Εὐκόπωτερον γάρ ἐστι κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς ραβίδος εἰσελθεῖν ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν. Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες· Καὶ τίς δύναται σωθῆναι; Ὁ δὲ εἶπε· Τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις, δυνατὰ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐστίν.

Τὰ χαρακτηριστικά τοῦ ὑλιστῆ

Ὁ πλούσιος εἶναι ὁ ἐκφραστής τοῦ ὑλιστικοῦ πνεύματος κάθε ἐποχῆς. Ὁ ὑλιστῆς ἄνθρωπος αισθάνεται παντοδύναμος. Μὲ γνώμονα τὰ χρήματα καὶ τὰ ἀγαθὰ του πορεύεται στή ζωὴ μέ μοναδικό φόβο του μήπως χάσει τὰ ἀγαθὰ του. Γι' αὐτό ἡ κύρια φροντίδα του εἶναι ἡ διατήρηση καὶ ἡ αὔξησή τους. Ἡ ἐλεημοσύνη δὲν εἶναι στίς προτεραιότητές του. Δυσκολεύεται ἴσως νά κατανοήσει γιατί δὲν τὸν ἀγαποῦν, ἀλλὰ δὲν τὸν νοιάζει. Ἀκόμη καὶ τὴ σκέψη τοῦ θανάτου τὴ μεταφέρει στό ἀπώτερο μέλλον. Ἡ ζωὴ του ὅλη εἶναι στό σήμερα, γιατί ἔχει ὅ,τι θέλει.

Ὁ ὑλιστῆς ἄνθρωπος δυσκολεύεται νά διακρίνει καὶ νά ἀποδεχτεῖ τὴν ἀλήθεια γιὰ τό νόημα τῆς ζωῆς του. Ἀκόμη κι ὅταν ἐνδιαφέρεται γιὰ τό τί ζητᾷ ὁ Θεός ἀπό αὐτόν, κατεβάζει τὸν Θεό στά δικά του μέτρα. Θέλει ἀπὸ Ἐκεῖνον νά τοῦ ἐπιβεβαιώσῃ ὅτι ἡ ζωὴ του εἶναι ἐντάξει. Καί γι' αὐτό τηρεῖ τίς ἐντολές τῆς πίστεως συνήθως ἐπιφανειακά. Δὲν εἶναι ὅμως σέ θέση νά ἀποδεχτεῖ ὅτι πίστη σημαίνει ὁ Θεός νά εἶναι ἡ προτεραιότητα τῆς ζωῆς, καὶ ὄχι τὰ ἀγαθὰ. Ὅτι τό θέλημα τοῦ Θεοῦ εἶναι πῶς πάνω ἀπὸ τίς δικές μας πεποιθήσεις. Ἀπὸ τὸν τρόπο ἀκόμη τοῦ πολιτισμοῦ. Καὶ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ συνίσταται στό δόσιμο τοῦ ἑαυτοῦ μας σ' Ἐκεῖνον. Εἶναι σκληρὴ ἡ ἀλήθεια αὐτὴ γιὰ τὸν ὑλιστῆ. Συνεπάγεται ἕνα νέο προσανατολισμό τῆς ζωῆς του. Τὴν παραίτηση μέ τὴ θέλησή

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκείνον τόν καιρόν, κάποιος ἄνθρωπος πλησίασε τόν Ἰησοῦ μέ τόν σκοπό νά τόν πειράξῃ καί τοῦ εἶπε, «Διδάσκαλε ἀγαθέ, τί νά κάνω διά νά κληρονομήσω ζωὴν αἰώνιον;». Ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε, «Γιατί μέ ὀνομάζεις ἀγαθόν; Κανείς δέν εἶναι ἀγαθός παρά ὁ μόνος ὁ Θεός. Τάς ξέρεις τάς ἐντολάς. Νά μή μοιχεύσῃς, νά μή φονεύσῃς, νά μή κλέψῃς, νά μή ψευδομαρτυρήσῃς, νά τιμᾷς τόν πατέρα σου καί τήν μητέρα σου». Ἐκεῖνος δέ εἶπε, «ὄλα αὐτά τά ἐφύλαξα ἀπό τήν νεανικήν μου ἡλικίαν». Ὅταν ἄκουσε αὐτό ὁ Ἰησοῦς, τοῦ εἶπε, «Ἐνα ἀκόμη σοῦ λείπει· πώλησε ὅλα ὅσα ἔχεις καί μοίρασε τα εἰς τούς πτωχοῦς καί δά ἔχῃς θησαυρόν εἰς τούς οὐρανοῦς καί ἔλα, ἀκολούθησέ με». Ἄλλ' αὐτός ὅταν τό ἄκουσε, ἐλυπήθηκε πολύ, διότι ἦτανε πολύ πλούσιος. Ὅταν ὁ Ἰησοῦς τόν εἶδε τόσον λυπημένον, εἶπε, «Πόσον δύσκολον εἶναι δι' ἐκείνους πού ἔχουν τά χρήματα νά μποῦν εἰς τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Εἶναι εὐκολώτερον νά περάσῃ μιὰ καμήλα ἀπό τήν τρύπα μιᾶς βελόνας παρά νά μῆ ἕνας πλούσιος εἰς τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ». Ἐκεῖνοι πού τό ἄκουσαν εἶπαν, «Τότε ποῖός μπορεῖ νά σωθῆ;». Αὐτός δέ εἶπε, «Ἐκεῖνα πού εἶναι ἀδύνατα εἰς τούς ἀνθρώπους εἶναι δυνατά εἰς τόν Θεόν».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Αρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιθιζάτου, Γερ. Κοιθάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

του ἀπό τήν παντοδυναμία του, τήν ἔξοδο ἀπό τό «ἐγώ» ὡς τό κέντρο τῆς ζωῆς του, τό μοίρασμα τῶν ἀγαθῶν καί τήν ἀκολούθησιν τοῦ Χριστοῦ. Ὁ ὑλιστής ὅμως δέν μπορεῖ νά δεχτεῖ αὐτόν τόν δρόμο. Καί λυπᾶται.

Ὁ ὑλιστής, ἐπειδὴ ἐλπίζει στόν ἑαυτό του καί στά ἀγαθά του, δέν μπορεῖ νά ἐλπῖσει στόν Θεό. Γι' αὐτόν ἡ ζωὴ εἶναι ἄσπρο-μαῦρο. Ὁ Θεός ὅμως δίνει εὐκαιρίες στόν ἄνθρωπο μέχρι τό τέλος τῆς ζωῆς του καί θά συνεχίσει νά δίνει καί στόν ὑλιστή, γιά νά καταστήσει τό ἀδύνατο δυνατό. Ὁ ὑλιστής ὅμως προτιμᾷ νά συνεχίσει τή ζωὴ του ὅπως τήν ἔχει προσανατολίσει, ἀφήνοντας τόν Θεό στήν ἄκρη. Ἔτσι τό περιθώριο τῆς μετάνοιας μικραίνει. Τίποτε ὅμως δέν μπορεῖ νά προδικασθεῖ. Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ δέν μειώνεται. Μόνον πού ὁ χρόνος κυλᾷ σέ βάρος τοῦ ὑλιστή. Καί ἡ ἐξάρτησιν ἀπό τά ἀγαθά, τόν τρόπο τοῦ κόσμου, τό ἐγώ στεροῦν τήν εὐκαιρία τόσο τῆς ἀλλαγῆς ὅσο καί τῆς χαρᾶς τῆς νέας ζωῆς. Τῆς στρατεύσεως στόν δρόμο πού ζητᾷ ὁ Χριστός. Αὐτόν τῆς ἀγάπης, τῆς διακήρυξης τῆς σωτηρίας πού σχετίζεται μέ τόν Χριστό στήν Ἐκκλησία, τοῦ προσανατολισμοῦ στήν αἰωνιότητα.

Νά χαροῦμε τά ἀπλά

Αὐτός εἶναι ὁ πολιτισμός μας σήμερα. Ἔχει μεταφέρει τό αἶσθημα τῆς παντοδυναμίας ὄχι μόνο στούς πλούσιους, ἀλλά καί στόν κάθε

29 Νοεμβρίου 2020: ΠΓ΄ ΛΟΥΚΑ

Παραμόνου καί τῶν σὺν αὐτῷ 370 μαρτύρων († 250). Διονυσίου ἐπισκόπου Κορίνθου
ιερομάρτυρος. Φιλουμένου ιερομάρτυρος († 1979).

Ἦχος: πλ. δ΄ – Ἐωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστολος: Ἐφес. δ΄ 1-7 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ιη΄ 18-27.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 6 Δεκεμβρίου, Γ΄ Λουκᾶ.

Ἀπόστολος: Ἐβρ. ιγ΄ 17-21 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ιγ΄ 10-17.

ἄνθρωπο πού γοητεύεται ἀπὸ τὰ ὑλικά ἀγαθά. Κάνει τὸν ἄνθρωπο νά ξεμεροβραδιάζεται στὰ καταστήματα γιὰ νά ἀποκτήσει τὰ περιττά. Δέν τοῦ ἐπιτρέπει νά κατανοήσει τὴ μεγάλη ἀλήθεια: ὅτι μόνο ἡ ἀγάπη γιὰ τὸν Θεό καί τὸν συνάνθρωπο νοηματοδοτεῖ τὴ ζωὴ μας καί μᾶς κάνει νά νικοῦμε τὸν θάνατο. Ὅτι ἡ ἐλπίδα μας ἔχει ὄνομα: εἶναι ἡ σχέση μας μέ τὸν Θεό καί ἡ ἐμπιστοσύνη στό θέλημά του. Εἶναι ὁ δικὸς του δρόμος μέσα στὴν Ἐκκλησία. Καί παρότι διαψευδόμαστε ἀπὸ τὸν ὑλισμό, ἐπιμένουμε σ' αὐτόν. Γιὰ νά μένουν τὰ ὑπαρξιακά «γιατί;» ἀναπάντητα.

Ἄς ἀγωνιστοῦμε γιὰ νά ἀντιστρέψουμε τὴν ὁδὸ τοῦ ἀδύνατου. Νά βροῦμε τὴν ἀλήθεια πού εἶναι ὁ Χριστός καί νά πάψουμε νά λυπόμαστε γιὰ τὰ ὅσα ὑλικά δέν ἔχουμε. Καί γνωρίζοντας τὰ ὅριά μας νά βροῦμε τελικά τὴν ἐλπίδα πού μέσα ἀπὸ τὴ μετάνοια καί τὸ δόσιμο θά μᾶς κάνει ὄχι νά κληρονομήσουμε, ἀλλὰ νά δοθοῦμε στὴ χαρὰ τῆς Βασιλείας! Γιὰ νά ἐκτιμήσουμε ἔτσι τὰ ἀπλά ἐκεῖνα τῆς ζωῆς: τὴν ὁμορφιά τοῦ κάθε ἀνθρώπου, τὴ ζεστασιά τοῦ δοσίματος, τῆς παραίτησης ἀπὸ ὅ,τι μᾶς κάνει νά χρησιμοποιοῦμε τοὺς ἄλλους, ὄχι ὅμως καί νά δενόμαστε ἀληθινὰ μαζί τους. Ἀλλιῶς, νά κατανοήσουμε καί νά ζήσουμε τί εἶναι ἡ Ἐκκλησία!

π. Θ.Μ

Παρακολουθήστε τὸ Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Αθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Αθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr